

Arrest

nr. 298 399 van 11 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 20 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 27 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij B. D. en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK, die tevens de eerste verzoekende partij M. J. vertegenwoordigt en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van M.J. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Otaci. U vertrok uit Moldavië omdat uw schoonfamilie tegen de relatie van u en uw partner B., D. (...) (DV: (...); CG: (...)) is. U vreest ook dat uw schoonfamilie uw dochters zal uithuwelijken en afnemen van u.

U vertrok rond midden 2018 uit Moldavië met uw gezin. U keerde in februari 2020 nog een dag terug naar Moldavië om documenten te halen en vertrok daarna naar Europa. U reisde via: Tsjechië, Oostenrijk,

Duitsland, Frankrijk en Duitsland. U diende op 3 maart 2020 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in Frankrijk in, maar uw verzoek werd afgewezen. Op 16 mei 2022 diende u in Duitsland een VIB in. U wachtte het resultaat niet af omdat uw partner en uw dochter medische hulp nodig hadden. U arriveerde in België eind augustus 2022 en diende uw VIB in België in op 29 augustus 2022.

U verblijft samen met uw partner B., D. (...) (DV: (...); CG: (...)) en jullie vier minderjarige dochters in België.

U legt geen documenten neer ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U haalt dezelfde redenen aan zoals uw partner B., D. (...) (DV: (...); CG: (...)). In dat opzicht kan dan ook worden verwezen naar de motivering zoals weergegeven in de beslissing die in haar hoofde werd genomen:

“Zo verklaart u dat vertrok uit Moldavië omdat u wou dat uw dochters naar school gingen. Wanneer er u echter meermaals wordt gevraagd waarom u uw kinderen niet naar school zou kunnen sturen in Moldavië als u dat zelf wil, slaagt u er niet in om een concrete reden aan te halen waarom dit niet zou lukken. U verwijst op algemene wijze naar de levensstijl van Roma en het feit dat u zelf niet naar school bent geweest (CGVS, p.4-5). Er dient dan ook te worden aangestipt dat u als ouder vrij bent om uw kinderen naar school te sturen als u dat zelf wil. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen geen toegang zouden hebben tot school omwille van het feit dat jullie behoren tot de Roma-gemeenschap. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat

grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Vervolgens verklaart u dat u ook bang bent dat uw kinderen zouden worden afgepakt. Wanneer er u wordt gevraagd wie uw kinderen zouden afnemen, verklaart u dat iedereen luistert naar uw grootmoeder, zonder een concreet antwoord te geven. Bovendien verklaart u dat er nooit pogingen zijn geweest om uw kinderen af te nemen (CGVS, p.5). Ook uw partner kan niet concreet maken waarom jullie kinderen zouden worden afgepakt: "Ik weet het niet, zo dacht ik. Wou gewoon eigen leven leiden, vertrekken." (CGVS J. (...), p.5). Jullie slagen er dan ook niet in om hard te maken dat er werkelijk een gevaar zou zijn dat jullie kinderen zouden worden afgenomen in Moldavië.

Tevens vreest u dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt. Opnieuw verwijst u naar de algemene gebruiken van Roma en geeft u geen concrete redenen waarom uw dochters zouden worden uitgehuwelijkt als u daar niet mee akkoord gaat. Uw partner verklaart zelfs expliciet dat uw familie hem niet zou kunnen dwingen. Jullie zouden geen problemen met hen en zijn daarom vertrokken (CGVS J. (...), p.6). Bovendien kan u niet concreet staven waarom de Moldavische politie u niet zou beschermen mocht het zo ver komen (CGVS, p.6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier echter in gebreke en verklaart dat de politie zich niet bemoeit en zegt dat het jullie eigen problemen zijn die jullie zelf moeten oplossen (CGVS, p.6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep

doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verder verklaarde u nog dat u bang bent dat uw familie zal eisen dat u weg moet gaan van uw partner. U slaagt er echter niet in om concreet te maken waarom u als volwassen vrouw niet bij uw partner zou kunnen blijven. U verklaart dat dit wil is van uw familie, ze u lastig vielen en dat u geen mogelijkheid hebt om ergens anders te wonen omdat uw woonst bij uw vader is (CGVS, p.5). Het staat u echter vrij om u ergens anders in Moldavië te vestigen, weg van uw familie en bij uw partner te blijven. Uw partner J. (...) verklaarde nog dat u problemen had met uw ouders toen hij in Frankrijk was. U mocht van uw ouders niet vertrekken. Het is echter enkel tot woorden gekomen. U werd nooit fysiek bedreigd of fysiek belemmerd om te vertrekken (CGVS J. (...), p.6). Dit feit is dan ook niet ernstig genoeg om te kwalificeren als vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte haalt u nog de oorlog in Oekraïne aan als reden waarom u niet terug kan naar Moldavië. U vreest dat de oorlog naar Moldavië zal komen (CGVS, p.5). Er is momenteel echter geen gewapend conflict bezig in Moldavië zodat dit een louter hypothetische vrees is.

U legde geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B. D. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Otaci. U vertrok uit Moldavië omdat u bang was dat uw dochters niet naar school zouden kunnen gaan, uitgehuwelijkt zouden worden en zouden worden afgenomen door uw familie. U vreest tevens dat uw familie u zou verbieden om samen te zijn met uw partner M., J. (...) (DV: (...); CG: (...)) omdat hij van Poolse afkomst is. U vreest ook dat de oorlog in Oekraïne zal uitbreiden naar Moldavië.

U vertrok rond midden 2018 uit Moldavië met uw gezin naar Oekraïne en vertrok van daar in oktober 2020 richting Europa. U reisde via: onbekende landen, Frankrijk en Duitsland. U diende op 29 september 2020 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in Frankrijk in. U weet niet wat de uitkomst is van deze procedure. Op 16 mei 2022 diende u in Duitsland een VIB in. U wachtte het resultaat niet af omdat uw dochter en u medische hulp nodig hadden. U arriveerde in België eind augustus 2022 en diende uw VIB in België in op 29 augustus 2022.

U verblijft samen met uw partner M., J. (...) (DV: (...); CG: (...)) en jullie vier minderjarige dochters in België.

U legt geen documenten neer ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo verklaart u dat vertrok uit Moldavië omdat u wou dat uw dochters naar school gingen. Wanneer er u echter meermaals wordt gevraagd waarom u uw kinderen niet naar school zou kunnen sturen in Moldavië

als u dat zelf wil, slaagt u er niet in om een concrete reden aan te halen waarom dit niet zou lukken. U verwijst op algemene wijze naar de levensstijl van Roma en het feit dat u zelf niet naar school bent geweest (CGVS, p.4-5). Er dient dan ook te worden aangestipt dat u als ouder vrij bent om uw kinderen naar school te sturen als u dat zelf wil. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen geen toegang zouden hebben tot school omwille van het feit dat jullie behoren tot de Roma-gemeenschap. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice

of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Vervolgens verklaart u dat u ook bang bent dat uw kinderen zouden worden afgepakt. Wanneer er u wordt gevraagd wie uw kinderen zouden afnemen, verklaart u dat iedereen luistert naar uw grootmoeder, zonder een concreet antwoord te geven. Bovendien verklaart u dat er nooit pogingen zijn geweest om uw kinderen af te nemen (CGVS, p.5). Ook uw partner kan niet concreet maken waarom jullie kinderen zouden worden afgepakt: "Ik weet het niet, zo dacht ik. Wou gewoon eigen leven leiden, vertrekken." (CGVS J. (...), p.5). Jullie slagen er dan ook niet in om hard te maken dat er werkelijk een gevaar zou zijn dat jullie kinderen zouden worden afgenomen in Moldavië.

Tevens vreest u dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt. Opnieuw verwijst u naar de algemene gebruiken van Roma en geeft u geen concrete redenen waarom uw dochters zouden worden uitgehuwelijkt als u daar niet mee akkoord gaat. Uw partner verklaart zelfs expliciet dat uw familie hem niet zou kunnen dwingen. Jullie wouden geen problemen met hen en zijn daarom vertrokken (CGVS J. (...), p.6). Bovendien kan u niet concreet staven waarom de Moldaafse politie u niet zou beschermen mocht het zo ver komen (CGVS, p.6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier echter in gebreke en verklaart dat de politie zich niet bemoeit en zegt dat het jullie eigen problemen zijn die jullie zelf moeten oplossen (CGVS, p.6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verder verklaarde u nog dat u bang bent dat uw familie zal eisen dat u weg moet gaan van uw partner. U slaagt er echter niet in om concreet te maken waarom u als volwassen vrouw niet bij uw partner zou kunnen blijven. U verklaart dat dit wil is van uw familie, ze u lastig vielen en dat u geen mogelijkheid hebt om ergens anders te wonen omdat uw woonst bij uw vader is (CGVS, p.5). Het staat u echter vrij om u ergens anders in Moldavië te vestigen, weg van uw familie en bij uw partner te blijven. Uw partner J. (...) verklaarde nog dat u problemen had met uw ouders toen hij in Frankrijk was. U mocht van uw ouders niet vertrekken. Het is echter enkel tot woorden gekomen. U werd nooit fysiek bedreigd of fysiek belemmerd om te vertrekken (CGVS J. (...), p.6). Dit feit is dan ook niet ernstig genoeg om te kwalificeren als vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten slotte haalt u nog de oorlog in Oekraïne aan als reden waarom u niet terug kan naar Moldavië. U vreest dat de oorlog naar Moldavië zal komen (CGVS, p.5). Er is momenteel echter geen gewapend conflict bezig in Moldavië zodat dit een louter hypothetische vrees is.

U legde geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoekende partijen geven een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de materiële motiveringsplicht en de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. In dit kader poneren zij onder meer op algemene wijze:

"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partijen voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partijen te besluiten."

Vervolgens voeren verzoekende partijen aan:

"Verzoekende partijen merken op dat verwerende partij hun situatie minimaliseren en vrijwel geen rekening hebben gehouden met het specifiek profiel van lid van de Roma gemeenschap. Tweede verzoekende partij is immers etnische Roma en verzoekende partijen hebben samen vier dochters. Tweede verzoekende partij wordt al gans haar leven gediscrimineerd en genegeerd wordt omwille van haar etnie en haar religie. Zij kan evenmin rekenen op hulp van haar autoriteiten:

(...)

(p. 8, CGVS vrouw)

Ook eerste verzoekende partij getuigt van geen hulp van de politie, hoewel zij zelf geen etnische Roma is:

(...)

(p. 7, CGVS man)

Verzoekende partijen vrezen bijgevolg dat deze discriminatie zal blijven voortduren in het leven van hun vier minderjarige dochters.

De discriminatie en haat ten aanzien van Roma's is alom vertegenwoordigd in de Moldavische maatschappij, met alle gevolgen vandien...

Cf. ECRI Report on the Republic of Moldova, 2 octobre 2018, <https://rm.coe.int/fifth-report-on-the-republic-of-moldova/16808de7d7> :

(...)

Hoewel de Moldavische regering de afgelopen jaren inspanningen heeft geleverd om de Roma-minderheid te integreren en discriminatie te bestrijden, kan niet worden ontkend dat er nog veel moet worden gedaan en dat deze pogingen niet altijd succesvol zijn, hetgeen verwerende partij zélf erkent in haar bestreden beslissing.

Cf. COI Focus verwerende partij, p. 16 et 18 :

(...)

Dit wordt eveneens bekrachtigd door het Bureau van Solidaritätsnetz International, dat de situatie in Moldavië inzake de Romagemeenschap nauwlettend opvolgen en het volgende vaststellen:

(...)

Wat betreft de actieplannen ter bevordering van de integratie van de Roma-gemeenschap in Moldavië, blijkt dat de centrale autoriteiten van Moldavië allerm minst moeite doen. Immers, de uitvoerend directeur van CVR (Coalition Voice of Roma) Marin Alla zei dat het programma voor de ondersteuning van de Roma-bevolking in de Republiek Moldavië voor 2022-2025 niet goed is gecoördineerd en houdt namelijk geen rekening met de standpunten en wensen van de maatschappelijke organisaties (tevens de belangrijkste actoren) van de Roma. Er hebben zowaar geen leden van de Roma-gemeenschap zitting in de werkgroep die is opgericht om het programma uit te voeren, hetgeen van groot belang is voor de effectiviteit ervan:

(...)

De risico's om het doelwit te worden vanwege hun etniciteit zijn bijzonder groot en kunnen aldus niet genegeerd worden.

Verzoekende partijen zijn ten einde raad en zijn geen volwaardige leden van de maatschappij, evenmin worden zij gezien als Moldaviërs in dat land."

Verzoekende partijen concluderen:

"Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partijen.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Bijaldien de betwiste beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen.

En

verzoekende partijen de vluchtelingenstatus te verlenen.

Subsidiair,

verzoekende partijen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen

Uiterst subsidiair,

De bestreden beslissingen ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde landeninformatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en artikel 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekende partijen stellen Moldavië te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van een aantal redenen.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat het een negatieve indicatie vormt voor zowel de ernst als de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen, vrees en nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen dat verzoekende partijen, zoals blijkt uit de niet-betwiste feitenrelazen zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, reeds een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen in een andere lidstaat van de EU, met name Frankrijk. Dat verzoekster daarbij, in tegenstelling met verzoeker, niet eens bleek te weten dat het verzoek om internationale bescherming dat zij indienden in Frankrijk werd afgewezen, vormt eveneens een ernstige negatieve indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen. Zo zij werkelijk nood hadden aan internationale bescherming, kon immers worden verwacht dat zij beiden de nodige interesse zouden hebben betoond en het met elkaar zouden hebben gehad over het verzoek om internationale bescherming dat zij voorheen indienden in Frankrijk.

Dat verzoekende partijen nadien, nadat zij een verzoek om internationale bescherming indienden in een andere lidstaat van de EU, er ook nog eens voor opteerden om na enkele maanden te verzaken aan dit in Duitsland ingediende verzoek, is bovendien onverenigbaar met hun vermeende imminente nood aan internationale bescherming en vormt andermaal een ernstige negatieve indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van hun voorgehouden problemen, vrees en nood aan internationale bescherming. Te meer daar verzoekende partijen hoegenaamd niet aantonen of aannemelijk maken dat de medische hulp waar verzoekster en haar dochter indertijd nood aan hadden niet voorhanden was in Duitsland, kon redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekende partijen, zo zij werkelijk nood hadden aan internationale bescherming, hun verzoek om internationale bescherming in Duitsland hadden voortgezet en dat zij dit verzoek aldaar aldus op een gedegen wijze hadden doen gelden.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangevoerde problemen, vrees en nood aan internationale bescherming, wordt in de bestreden beslissingen op grond van de verklaringen van verzoekende partijen en de in de mappen 'landeninformatie' in de administratieve dossiers opgenomen informatie verder geheel terecht gemotiveerd:

“Zo verklaart u dat vertrok uit Moldavië omdat u wou dat uw dochters naar school gingen. Wanneer er u echter meermaals wordt gevraagd waarom u uw kinderen niet naar school zou kunnen sturen in Moldavië als u dat zelf wil, slaagt u er niet in om een concrete reden aan te halen waarom dit niet zou lukken. U verwijst op algemene wijze naar de levensstijl van Roma en het feit dat u zelf niet naar school bent geweest (CGVS, p.4-5). Er dient dan ook te worden aangestipt dat u als ouder vrij bent om uw kinderen naar school te sturen als u dat zelf wil. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen geen toegang zouden hebben tot school omwille van het feit dat jullie behoren tot de Roma-gemeenschap. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die

het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Vervolgens verklaart u dat u ook bang bent dat uw kinderen zouden worden afgepakt. Wanneer er u wordt gevraagd wie uw kinderen zouden afnemen, verklaart u dat iedereen luistert naar uw grootmoeder, zonder een concreet antwoord te geven. Bovendien verklaart u dat er nooit pogingen zijn geweest om uw kinderen af te nemen (CGVS, p.5). Ook uw partner kan niet concreet maken waarom jullie kinderen zouden worden afgepakt: "Ik weet het niet, zo dacht ik. Wou gewoon eigen leven leiden, vertrekken." (CGVS J. (...), p.5). Jullie slagen er dan ook niet in om hard te maken dat er werkelijk een gevaar zou zijn dat jullie kinderen zouden worden afgenomen in Moldavië.

Tevens vreest u dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt. Opnieuw verwijst u naar de algemene gebruiken van Roma en geeft u geen concrete redenen waarom uw dochters zouden worden uitgehuwelijkt als u daar niet mee akkoord gaat. Uw partner verklaart zelfs expliciet dat uw familie hem niet zou kunnen dwingen. Jullie wouden geen problemen met hen en zijn daarom vertrokken (CGVS J. (...), p.6). Bovendien kan u niet concreet staven waarom de Moldaafse politie u niet zou beschermen mocht het zo ver komen (CGVS, p.6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale

bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier echter in gebreke en verklaart dat de politie zich niet bemoeit en zegt dat het jullie eigen problemen zijn die jullie zelf moeten oplossen (CGVS, p.6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verder verklaarde u nog dat u bang bent dat uw familie zal eisen dat u weg moet gaan van uw partner. U slaagt er echter niet in om concreet te maken waarom u als volwassen vrouw niet bij uw partner zou kunnen blijven. U verklaart dat dit wil is van uw familie, ze u lastig vielen en dat u geen mogelijkheid hebt om ergens anders te wonen omdat uw woonst bij uw vader is (CGVS, p.5). Het staat u echter vrij om u ergens anders in Moldavië te vestigen, weg van uw familie en bij uw partner te blijven. Uw partner J. (...) verklaarde nog dat u problemen had met uw ouders toen hij in Frankrijk was. U mocht van uw ouders niet vertrekken. Het is echter enkel tot woorden gekomen. U werd nooit fysiek bedreigd of fysiek belemmerd om te vertrekken (CGVS J. (...), p.6). Dit feit is dan ook niet ernstig genoeg om te kwalificeren als vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die zij aanhalen en waaruit zij citeren stemt namelijk deels overeen met en ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder en zoals opgenomen in de mappen 'landeninformatie' in de administratieve dossiers.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekster behoort tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hoofde van verzoekende partijen en/of hun kinderen. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma.

Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verzoekende partijen tonen, waar zij in het verzoekschrift verwijzen naar en citeren uit enkele van hun eerder afgelegde verklaringen, hoegenaamd niet aan dat zij bij eventuele (ernstige) problemen in hun land van herkomst en zo zij daartoe de nodige, ernstige en aanhoudende pogingen zouden ondernemen, verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige bescherming. Dat zij zich in het verleden reeds eenmalig tot de Moldavische politie zouden hebben gewend, wordt door verzoekende partijen in dit kader vooreerst geheel niet aangetoond of aannemelijk gemaakt. Ondanks dat verzoeker blijkens de verklaringen die verzoekende partijen zelf citeren in het voorliggende verzoekschrift beweerde dat verzoekende partijen in het kader van hun beweerde problemen in het verleden de politie zouden hebben gecontacteerd, bleek verzoeker namelijk geenszins te kunnen aangeven wanneer zij dit zouden hebben gedaan. Hij kwam in dit kader namelijk niet verder dan aan te geven dat dit zou zijn geschied in *“2018 of 2017 en maand weet ik niet meer”*. Bovendien brengen verzoekende partijen ter staving van deze beweerde klacht bij de politie niet het minste begin van bewijs bij. Nochtans beweerde verzoeker dat zij over zulke bewijzen beschikten en gaf hij aan dat deze gewoon bij zijn grootmoeder in Moldavië waren. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat de klacht van verzoekende partijen indertijd werd geregistreerd. Verzoekende partijen verkregen hiervan van de politie namelijk bewijzen. Dat de politie zich, zoals verzoekende partijen voorhouden, niet wilde moeien met ruzies tussen zigeuners, kan uit de gedragingen van de politie aldus geenszins worden afgeleid. Zo de politie hierin niet wilde tussenkomen, kan immers niet worden ingezien waarom ze de klacht van verzoekende partijen zouden hebben geregistreerd en verzoekende partijen daarvan bewijs zouden hebben verstrekt. Zelfs indien in weerwil van het voorgaande aangenomen zou kunnen worden dat de politie verzoekende partijen jaren geleden eenmalig wandelen zou hebben gestuurd, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit het loutere gegeven dat de politie jaren geleden verder niet optrad in het kader van een ruzie tussen verzoeker en diens schoonfamilie, geenszins kan worden afgeleid dat verzoekende partijen zich bij eventuele verdere, ernstige problemen niet opnieuw zouden kunnen wenden tot en alsnog de nodige bescherming zouden kunnen verkrijgen van de politie. Ook tonen verzoekende partijen niet aan dat of waarom zij geen toegang zouden hebben tot de andere, voormelde mogelijkheden om eventuele problemen in hunnen hoofde aan te kaarten in hun land van herkomst en mogelijkheden tot ondersteuning en bescherming.

Voor het overige voeren verzoekende partijen ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Verzoekende partijen legden en leggen tot slot geen stukken of documenten neer die afbreuk zouden kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekende partijen niet aan dat zij op grond van de door hen aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen toonden en tonen, waar zij eerder nog verwezen naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië, verder op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve tonen verzoekende partijen niet aan dat er in hun land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in hun land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen maken in dit kader verder geenszins duidelijk waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT